

Skiljala den 21 Juli 1889.

Minna kära Tanter!

Jag ber utomordentligt mycket om förlåtelse för att jag ända hit tills icke kallat mitt löfte att skriva till Tanterna. Tillfälligt skenle jag ofta därtill hafva haft, men tillräcklig uppfinningsförmåga fattas mig. Jag skref visserligen ett bref till Pappa i början af sommaren med den påföljden att första upplagan af detsamma blef så osammanhängande (jag hade skrivit på skilda tider), att jag måste författa ett annat dygt. Jag ber således ännu en gång ryshyt

om orsakat hos tanterna och
tillägger med detsamma, att,
fastän jag har utomordens-
ligt stor lust att skriva,
afskyr jag, så att säga, brev-
skrifning, isynnerhet lång
sådan. —

När jag nu, på Pappas
tillrådan, satt mig ned att
skriva till Tanterna, får
jag först lof att tacka för
allt det goda Tanterna skicka
de till mig den 29 Juni. Det
var så mycket "gotta" (?) att jag
därpå njöt öfver en vecka.

Jag hoppas att mina kära
Tanter äro vid god hälsa och
tycker att det ännu vore god
tid att göra en liten som-
marresa, t. ex. till oss.

Ja, mera kan "ja' int' hit
ta opp i hufve" som jag får be-

gagna mig af Guggus uttöyelse
i sitt bref till Tappa), utän
sänder tusentals, miljon-
tals hjärthiga hälsningar till
Tant Minni och Tant E-
lie.

Kommen nu bara hit ut, kä-
ra Tantes!

Adieu, adieu!

Tanternas Tante.

P.S. I förbigående må jag säga
att jag läses på med en berättelse
"Rofvabandet," som Guggu
och Gerda förklara vara
mycket intressant; Tappa
läser den äfven. — Här har
för det mesta varit mycket
vackert väder; vi hafva till

och med fått simma,
Farväl!

Hälsa så mycket Vänterna
Charlotte och Vivique, samt
Thilda, och Fästbröd Anton!